

SONNETTEN

VAN

WILLEM DE MÉRODE.

Ga maar voorbij, ga maar voorbij!
Gij hoeft tot mij niet wederkeeren.
Mijn hart wil al uw liefde weren.
De dag is al gedaald voor mij.

Ik heb de deuren dicht gedaan.
Er is geen enkel licht ontstoken.
De stilte heerscht hier onverbroken.
Wie klopt, zal moeten verder gaan.

Wat gaat gij talmend om mijn huis?
Ik hoor 't geschuifel uwer voeten.
Roept gij zoo sidderend naar mij?
Of maakt de wind dit ijl geruisch?
Ik had niet op u luistren moeten.
Ga maar voorbij, ga maar voorbij!

Mijn hart zal nu niet meer naar u verlangen;
En mijn begeeren zal naar u niet gaan;
Mijn droomen weigeren u te ontvangen.
Ik heb u nu voor eeuwig laten gaan.

Gij mint mij niet, en eindlijk heb ik 't klagen
Mijns harten naar uw hart voorgoed gesust.
Ik heb mijn lijden niet vergeefs gedragen,
Nu vind ik, van u vrij, mijn late rust.

Nu kan ik heel mijn leven overdenken,
Zonder dat mij een leed om u beroert.
Wel zie ik soms uw beeld verlokkelijk wenken,
Doch niet opnieuw heeft mij uw schoon vervoerd.

Nu leef ik stil, vervreemd van werelds lusten.
Mijn moede hart kan eindlijk gaan rusten.

Wat geef ik om uw liefde! — 't is voorbij....
Het smachten en het bittere verlangen,
Het heimelijke beven en de bange
Verrukkingen zijn nimmermeer voor mij.

Ik zie u lachend langs mij henen gaan,
En voel geen zweem van weemoed of begeeren.
Mijn hart is wenscheloos na veel ontberen.
Ik zie u koel, gelijk een vreemde, aan.

Maar gij, die onverschillig hebt versmaad
En toch mijn arme liefde aangenomen:
Mijn blikken, mijn verlangen en mijn droomen,
Hoe zult gij leven zonder liefdes baat?

Mijn hart, dat om uw liefde niet wil geven,
Krimpt samen om uw troosteloze leven.

Wat heb ik in mijn droom geschreid
Naar uwe jeugdige oogen.
Hun sterk en zoet vermogen
Heeft dag en nacht mijn hart verblijd.

Nu scheld ik hen vermaledeid,
Die mij zoo zeer bedrogen.
Zij lachten en zij logen,
En weigerden me uw gunst altijd.

Maar ik, ik kan niet slapen gaan,
Of in het vage duister
Verschijnt uw jonge luister
En uwe oogen zien mij aan.

En 'k kan dees beê slechts vinden:
God, wil die oogen blinden.
